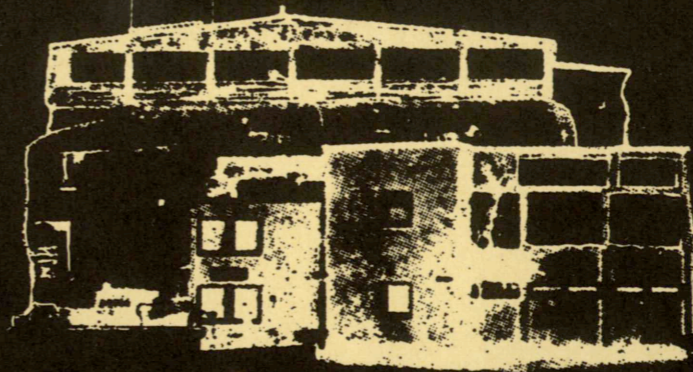

CIRKA TEATER

Nedre alle 9,
7030 Trondheim
Norway

Tel + 47 73 53 07 33
Fax + 47 73 53 08 44

post@circateater.no

CIRKA TEATER

IDÉER OG PRODUKSJONER

OM CIRKA TEATER

Cirka Teater ble dannet 1984 av Anne Marit Sæther og Gilles Berger som har sin bakgrunn fra kunstskoler i Frankrike. De to er gruppens kjerne, men knytter til seg en rekke partnere til forskjellige prosjekter. Siden høsten 1996 har Jorunn Dugstad vært tilknyttet gruppa som fast produsent/daglig leder.

Cirka Teater har siden 1987 mottatt støtte fra stat og kommune. Gruppa har skapt over 15 produksjoner der det fysiske, visuelle teateruttrykk står sentralt. Teateret arbeider spesielt med samspillet mellom scenografi/objekter og skuespillerens fysiske språk.

Cirka Teater har i stor grad kombinert sine prosjekter med undervisning og opplæring på skoler og universiteter. Gruppa har turnert over hele landet og gjestet en rekke teaterfestivaler både i Norge og utlandet med sine forestillinger, bl.a. ble forestillingen "Poste Restante" invitert til EXPO - 98, verdensutstillingen i Lisboa.

Cirka Teater mottok i 1997 Trondheim kommunes kulturpris og Midt-Nordisk kulturpris og Danse og Teatersentrums jubileumspris for forestillingen "Poste Restante". Cirka Teater var i 1998 engasjert til å delta i åpningen av Oslo Internasjonale Lufthavn - Gardermoen.

ANNE MARIT SÆTHER:

Født i 1957 i Trondheim, Norge. Ble opptatt som første nordmann ved den prestisjetunge Ecole internationale de mime Marcel Marceau i Paris, og studerte der fra 1981 - 82. Fortsatte så utdanningen ved Conservatoire National des Arts du Mime et du Cirque: Ecole Au Carré (Gerard le Breton) i Paris, fra 1982 - 84.

GILLES BERGER:

Født i 1957, i St. Dizier, Frankrike. 1972 -75 Teknisk Baccalauriat, Lysee Blaise Pascal, St. Dizier, 1975-78 Utdannet møbeldesigner og skulptør fra Ecole de beaux arts et des Arts appliques de Nancy . 1982 -84 skuespillerutdanning fra Conservatoire National des Arts du mime et du Cirque: Ecole au Carré (Gerard le Breton) i Paris.

I tillegg til disse skolene har begge videre utdannet seg gjennom kurs hos:
S. Niedziakowsky, Zero Theatre, Le Theatre du Mouvement, P. Gaullier, I. Smouni, Roy Heart Theatre.

JORUNN DUGSTAD:

Produsent/daglig leder:
Født i Trondheim i 1959. Utdannet lærer. Kom til Cirka Teater i 1996 fra NRK radio der hun arbeidet som programsekretær fra 1986.

CIRKA THEATRE

Cirka Theatre was established in 1984 in Trondheim, Norway, by Anne Marit Sæther and Gilles Berger. They both have their background from mime and art schools in France. Anne Marit Sæther and Gilles Berger form the core of the theatre, but bring in additional people for each performance as required. Jorunn Dugstad joined the group in 1996 as producer/administrator.

Cirka Teater has received funding from national and local governments since 1987. Cirka Theatre has put on some sixteen productions based on physical/visual theatre, where the interplay between stage settings, scenery and physical language of the actors and dancers are central.

Cirka Teater has to a great extent combined its productions with teaching at both schools and universities. They have played throughout Norway and visited many festivals both in Norway and abroad. In 1998 their performance Poste Restante was invited to represent Norway at the World Exhibition in Lisbon.

Cirka Teater received three prizes for the performance Poste Restante in 1997. In 1998 the theatre was commissioned to participate in the opening of Oslo International Airport at Gardermoen

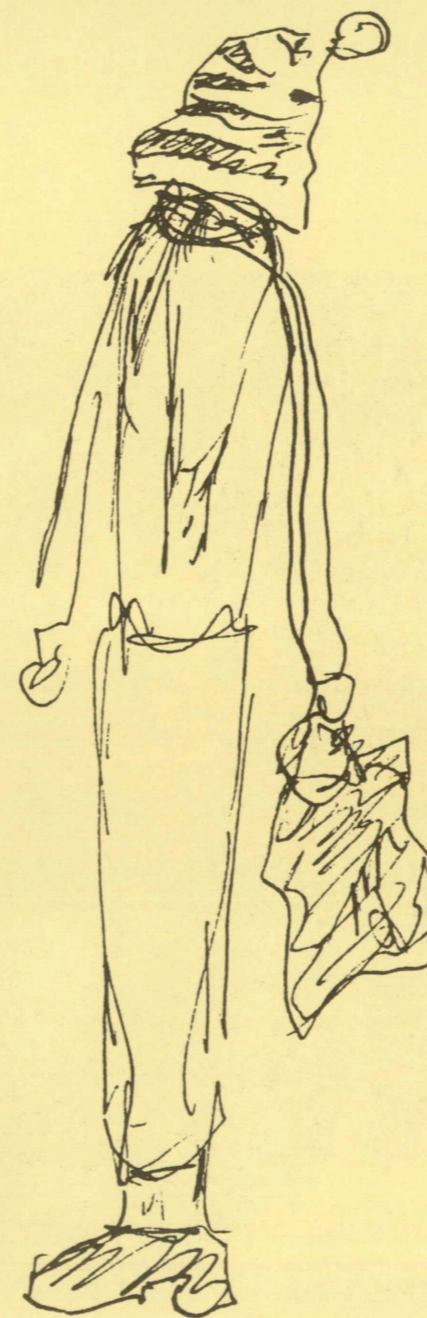
ANNE MARIT SÆTHER:
Trondheim Norway 1957. Was admitted as the first Norwegian student at the prestigious Ecole internationale de mime Marcel Marceau in Paris, and studied there from 1981 - 82. Continued her education at Conservatoire National des Arts du Mime et du Cirque: Ecole Au Carré (Gerard le Breton) in Paris, from 1982 - 84.

GILLES BERGER:
1957, St. Dizier, France. Educated furniture and sculpture designer at Ecole de beaux arts et des Arts appliques de Nancy, 1975-78. Continued his education at Conservatoire National des Arts du mime et du Cirque: Ecole au Carré (Gerard le Breton) in Paris, 1982 -84.

Gilles and Anne Marit has additional education through courses at: S.Niedzialkowsky, Zero Theatre, Le Theatre du Mouvement, P. Gaullier, I. Smouni, Roy Heart Theatre.

JORUNN DUGSTAD:
Trondheim 1959. Producer/administrator. Educated teacher. Journalist in Norwegian Broadcasting Co-operation, NRK, from 1986-96. Joined Cirka Teater in 1996.

BARNEFORESTILLINGER

I arbeidet med barneforestillingene har Cirka Teater alltid ønsket å skape en magisk verden der bilder, bevegelser og musikk former en spennende ramme rundt et tema som ofte handler om det å være alene og det som oppstår når man treffer et annet menneske.

Det er ofte bare to eller tre skuespillere med, og scenografien er fleksibel, noe som gjør det lettere å dra på turné. Barneforestillingene er derfor de som er blitt oftest spilt på flest steder, og skaper et økonomisk grunnlag i Cirka Teater.

På tross av kravene om tilpasningsdyktig teknikk, har det vært viktig å skape forestillinger som fanger oppmerksomheten ikke bare gjennom fortelling, musikk og fysisk spill, men også gjennom spennende scenografiske bilder.

THE CHILDREN'S PLAYS: Creating a magic world of images, movement and music is where Cirka Teater's interest lies when working with plays for children. This fantastic world serves as a backdrop for a theme often concerned with loneliness and the situations and emotions that occur when one meets another person.

The children's plays are made for the road, and the actors as well as the stage set have to be flexible and adaptable to the different places and stages one encounters on a tour. As a rule no more than three actors are involved in a play like this, and the scenography is light and compact to minimize rigging time and travelling expenses.

The challenge lies in creating a powerful and stimulating performance within the tight frame of the format. The children's plays also constitute the financial backbone of the company through extensive touring in all parts of Norway.

FUGLESKREMSLET er den første Cirka Teater-produksjonen. Idéen ble unnfanget mens teatergruppen ennå holdt til i Frankrike:

"En vårsøndag i det franske bondelandet oppdaget vi fugleskremslene, urørlige statuer i endeløse åkrer. Vi fikk lyst til å se nærmere på dem og ble temmelig overrasket. Dette som langt unna så ut til å være bare stokker og filler tilfeldig satt sammen, sto foran oss med personlighet og karakter."

Forestillingen FUGLESKREMSLET har de "klassiske skulpturene" fra kornåkeren som sitt scenografiske og skulpturelle utgangspunkt.

Gjennom fysisk teater og musikk fortelles historien om et lite fugleskremsel som oppdager at fuglesangen er vakker. Hva skal han gjøre, når han ikke greier å innfri familiens forventninger, men må bryte ut av de faste fugleskremselsformene?

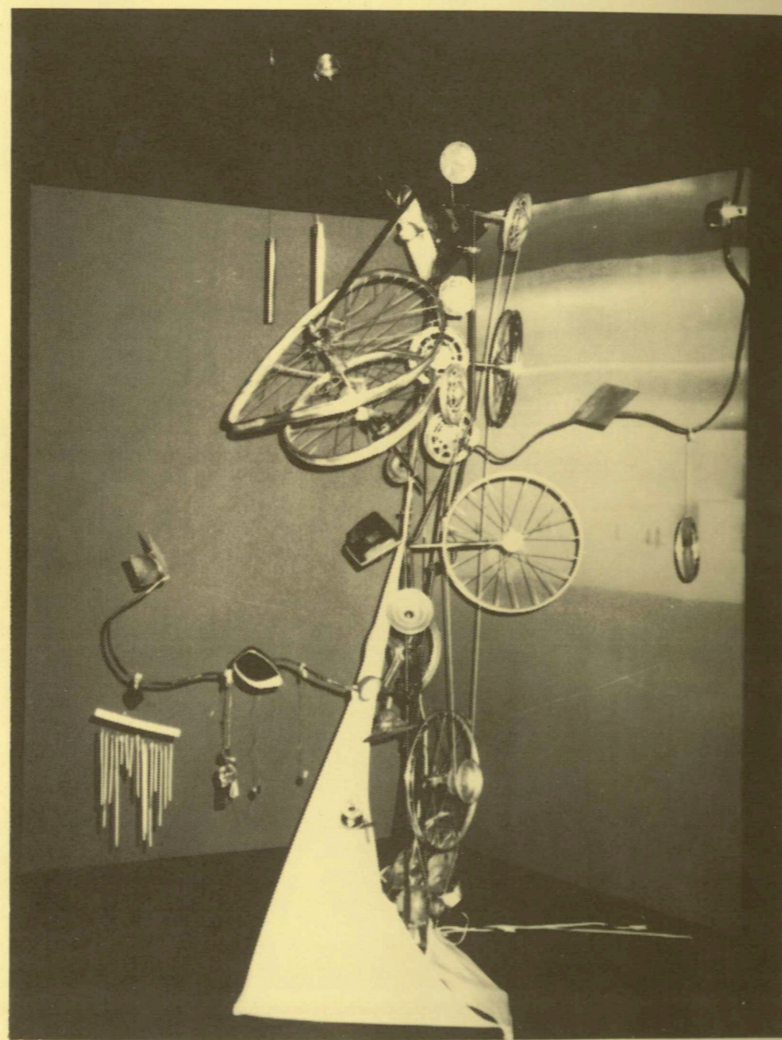
"Host og hark og kremt og gisp flerr og skratsj og refs og risp. Dette går da ikke an, lite fugleskremsel må bli mann, lære seg å knirke, tante skal få skremsel til å virkel!"

FUGLESKREMSLET / THE SCARECROW is a play about a little animated scarecrow who, to his family's disgrace, discovers the beauty of the birds' song; he cannot fulfil his duty of being mean and ugly. Inspired by the scarecrows of rural France, the set is made of old bicycle wheels and pieces of metal found on the rubbish dump.

FUGLESKREMSLET

FUGLESKREMSLET: Idé, manus, instruksjon og skuespillere: Anne Marit Sæther og Gilles Berger.

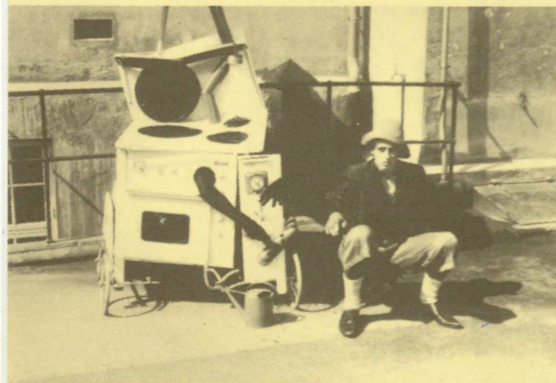
Spilt i Trondheim og Oslo jan. 1985, Bergen og Hordaland jan./febr. 1985, Stavanger festdager mai 1985.

OG SÅ KOM FYREN

OG SÅ KOM FYREN: Idé, manus og instruksjon: Anne Marit Sæther og Gilles Berger. Scenografi /skulptur: Gilles Berger. Aktører: Anne Marit Sæther og Gilles Berger. (Martin Hægberg og Gilles Berger)

Spilt i Frankrike 1985, Døves Kulturdager i Tromsø 1985, Polen 1986, Trondheim Barneteaterfestival 1986, Bergen Internasjonale Teaterfestival 1986, Festspillene i Nordnorge, Harstad 1986, Teaterfestival Nordkalotten, Hammerfest 1987. Mindre kommuner og byer over store deler av Norge perioden 1985-89, Filmet for NRK våren 1988

OG SÅ KOM FYREN / ONCE UPON A STOVE tells the story of a lady tramp and her magic stove. She is an outcast, roaming the roads with her life and all her belongings dangling from the old stove. One day she discovers that her stove has got a mysterious tenant. The play is performed in two different versions, one for the stage and one for the street.

OG SÅ KOM FYREN ble til i løpet av en gateteater-turné sommeren 1985. Komfyren ble funnet i fjæresteinene ved Trondheimsfjorden og satt sammen slik at den kunne romme en fyr, og danne en scenografisk skulptur som er en levende og skramlende aktør i forestillingen.

Stykket ble omarbeidet til en sceneversjon høsten 1985, der teksten er med på å gjøre historien mer følsom og poetisk. Det er blitt to forskjellige forestillinger som tar hensyn til at gatemiljøet krever en mer burlesk og handlingsmettet form, mens scenerommet gir plass og stillhet til det mer detaljerte uttrykket.

"OG SÅ KOM FYREN er historien om en reise i et land der jorden ikke lenger tilhører menneskene og der sangen om jorden ikke lenger synges. Veiene er blitt farlige å gå på, men ingen bryr seg om en fattig skramlesamlerske.

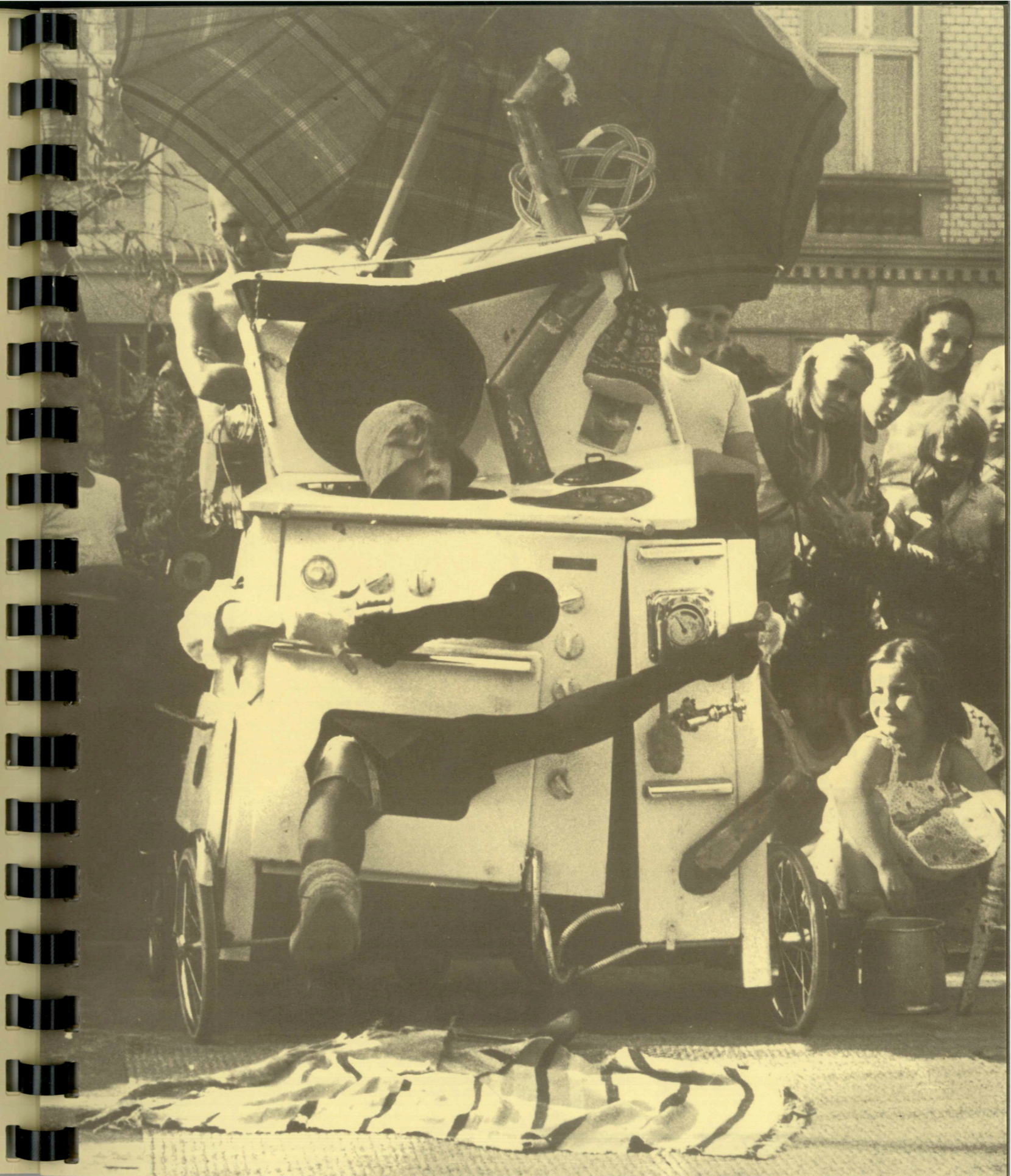
Dette er historien om

skramlesamlersken og hennes magiske komfyr. Hun lever, ganske riktig, av å samle skrammel og streifer omkring på veiene med komfyren. Bor overalt og ingen steder. Eier alt og ingenting. Hun er den tilsynelatende enkle og naive som ingen tar notis av.

Men hun selv ser både det ene og det andre. Hun samler på usynlige ting - som er langt mer verdt enn skrammelet.

Skramlesamlersken reiser gjennom et land der veiene er sperret, der menneskene blir kontrollert og der tankene skal tenkes på én måte. Men hun kan gjøre det ingen andre har mot til å gjøre. Hun reiser på de forbudte veiene og tenker de forbudte tankene...

En dag finner hun, blant flasker og rot, en papirlapp som forteller henne ting hun aldri hadde ant. Og snart gjør hun merkelige oppdagelser i sin egen komfyr. Ut av komfyren - kommer en fyr!"

HVEM SKAL TRØSTE KNØTTET?

"Det var en gang et lite Knøtt som bodde i skogen helt alene med seg selv. Han var nok mye mer ensom enn han trodde, han tente alle lys når det ble kveld og tullet seg i dyner og i pledd og jamret seg fordi han var så redd."

Slik begynner eventyret om det lille Knøttet, som ble skrevet av den finske forfatterinnen Tove Jansson og utgitt i 1960.

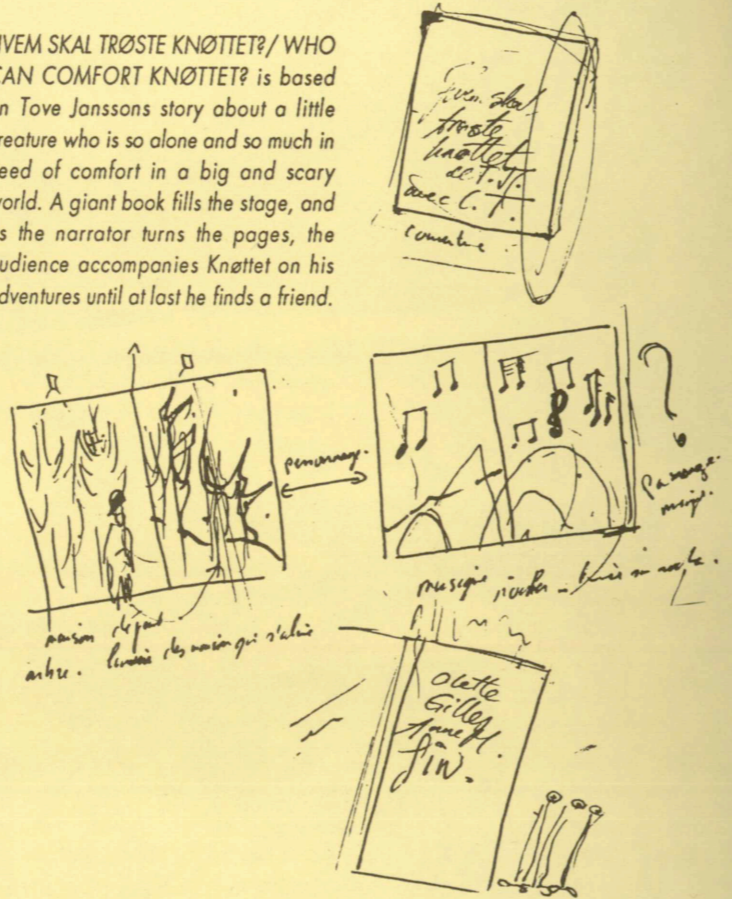
HVEM SKAL TRØSTE KNØTTET er en barnebok som er blitt en barneforestilling der teaterrommet fylles av en kjempestor eventyrbok. Fra side til side i denne magiske boka får publikum følge det lille knøttets reise. For hver side som blades og bretter seg ut, åpner det seg levende bilder; vakre sanddyner folder seg ut, en nifs skog trylles fram, men på neste side venter det stadig nye overraskelser; en fargesprakende fest eller havet med flaskeposten som forandrer alt.

"Hva er jeg så bedrøvet for når allting er så bra?"

Det er vanskelig å bli helt, helt glad når man alltid er alene. Og Knøttet er alene. Han står utenfor og ser inn på alle de andre. Altfor sjenert til å si hei, og altfor redd til å gå inn på festen. Men akkurat når man er veldig redd, kan man bli aldeles forferdelig modig.

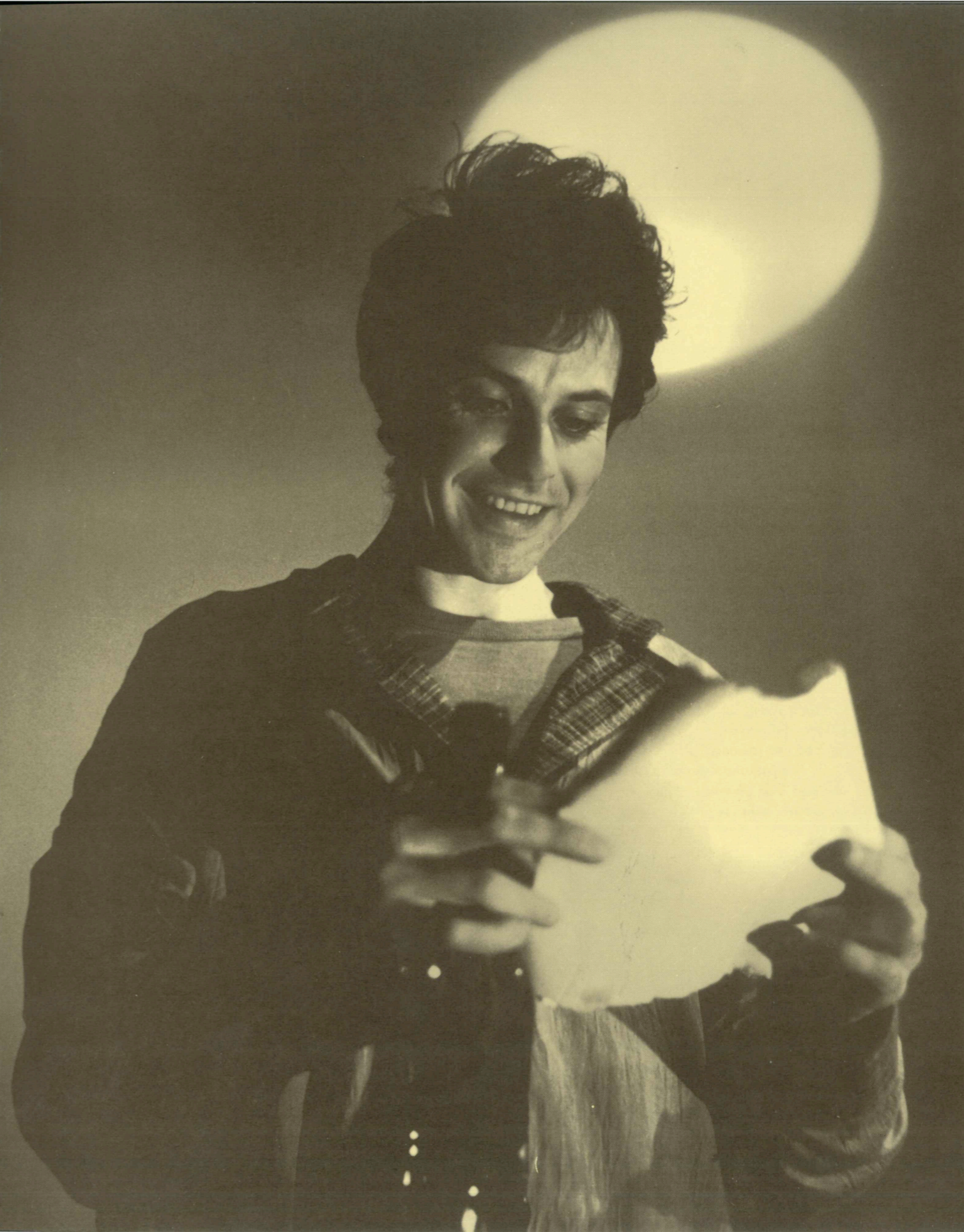
Og...man trenger å trøste hverandre i blant.

HVEM SKAL TRØSTE KNØTTET?/ WHO CAN COMFORT KNØTTET? is based on Tove Janssons story about a little creature who is so alone and so much in need of comfort in a big and scary world. A giant book fills the stage, and as the narrator turns the pages, the audience accompanies Knøttet on his adventures until at last he finds a friend.

HVEM SKAL TRØSTE KNØTTET?: Instruksjon: Anne Marit Sæther. Manus: Tove Jansson. Scenografi, lys og lyd: Gilles Berger. Skuespillere: Gilles Berger, Olette Person, Anne Marit Sæther (Grete Snelvedt)

Spilt på Teaterloftet Trøndelag Teater, Black Box Oslo, Grieghallen Bergen mai/juni 1988

I SAMME ROM

Grunntema i denne forestillingen, som er et samarbeidsprosjekt mellom Cirka Teater og Anne Mali Sæther, er vår mistenksomhet overfor det som virker fremmed og uforståelig. Det er vanskelig å ha et rart og annerledes menneske tett innpå seg. Veldig fort blir vi mistenksomme, men vi kan også bli tiltrukket av det som er annerledes, dersom nysgjerrigheten får overtak på redselen.

Forestillingen har en kjapp og livlig grunntone som avløses av undrende magi. Gjennom to svært forskjellige skikkelser oppleves farlig kamp, sjalusi, men også løsluppen humor og gjøgleri.

Et rom har stått tomt og ubebodd i lang tid. To mennesker kommer dit samtidig. Begge ønsker de å bo der - alene!

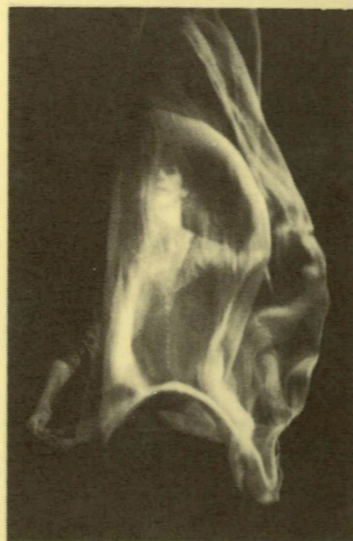
Samarkanda har ikke hatt noe sted å bo på lenge. Hun er en omstreifer som selger pels og

påfuglfjær. Nå vil hun slå seg ned.

Valentina har alltid bodd sammen med fem søstre. Hun er lei av å rydde opp etter andre. Begge drømmer om et eget sted å bo og være i, helt for seg selv. Et eget hemmelig rom!

Rommet blir noe annet: To ensomme vesener i hvert sitt hjørne av samme rom. Valentina i hektiske forberedelser til en vakker fest for mange venner - som ikke finnes. Samarkanda - full av historier og fantasifull lek med dyrepelser og fuglefjær - venner som egentlig ikke lever.

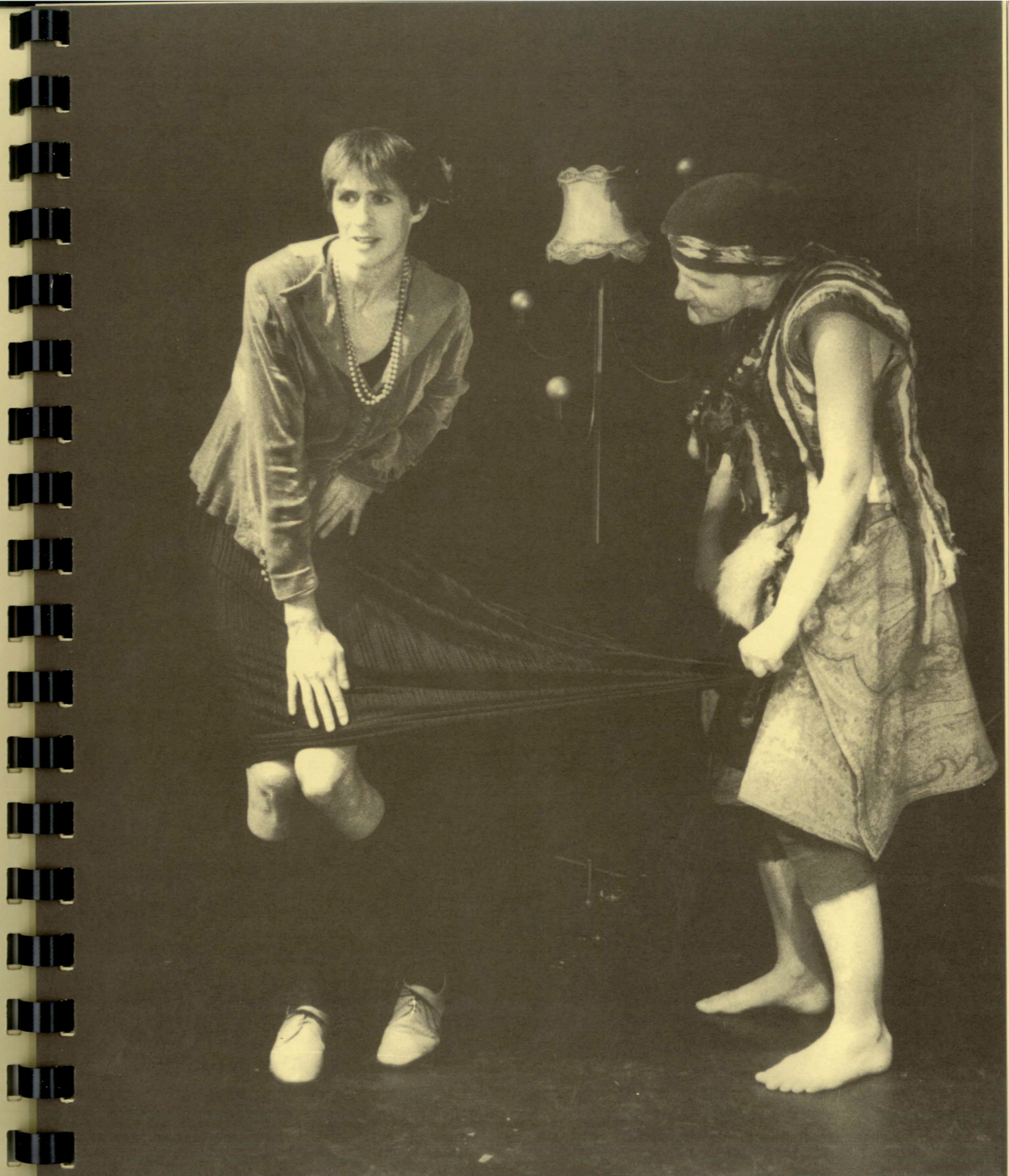
To verdener støter sammen. Noe fremmed forstyrret og ødelegger. Etterhvert blir allikevel Samarkandas merkelige dyreverden noe pirrende og forlokkende for Valentina, og Valentinas ustoppelige festforberedelser vekker Samarkandas lengsel etter å bli invitert til en virkelig venn...

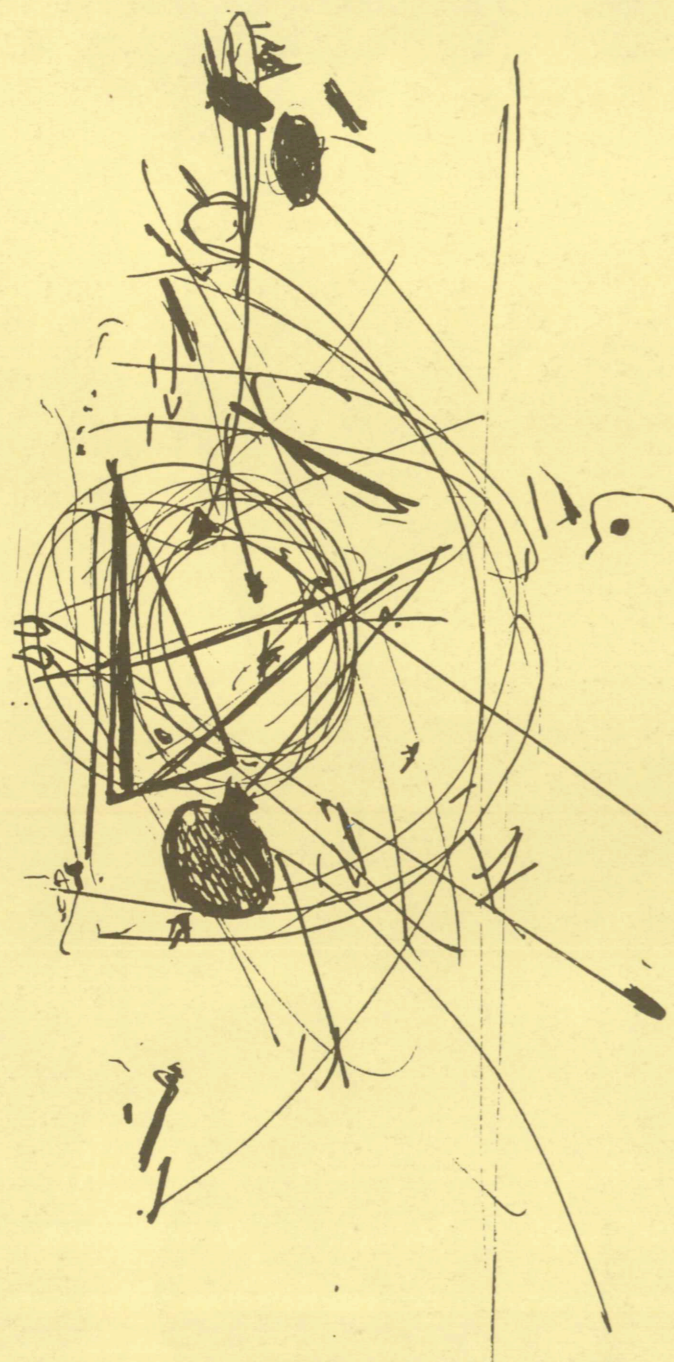
I SAMME ROM / IN THE SAME ROOM is a story about two very different characters and what happens when they find a room they both want to live in but do not want to share. Initially Valentina and Samarkanda try to ignore each other, but soon their hostility and suspicion have to yield to a growing curiosity. What at first seemed strange and threatening becomes tantalizing, and eventually the two lonely creatures find comfort in each other's company.

I SAMME ROM: Manus: Utarbeidet i fellesskap. Instruksjon: Anne Grete Bergsland. Scenografi og lys: Gilles Berger. Musikk: Livanelli. Lydmix: Christian Schreiner. Kostymer: Solveig Fugelsøy. Skuespillere: Samarkanda: Anne Mali Sæther. Valentina: Anne Marit Sæther

Spilt på Barne & Ungdomsteaterfestivalen i Trondheim 1990, Black Box Oslo, Telemark, Trøndelag 1990/91

PROSJEKTFORESTILLINGER

Cirka Teaters prosjekter har utviklet seg som langvarige prosesser med mange involverte, og ofte med utgangspunkt i store og krevende scenografiske idéer.

I prosjektperioder som har strukket seg over flere år, har instruktøren og scenografen sammen med skuespillere, komponister, musikere og lys/lydteknikere improvisert fram visuelle, fysiske og musikalske bilder, som på en særpregt måte har gitt publikum spennende og sanselige teateropplevelser. På grunn av den tid- og plasskrevende arbeidsformen, har disse forestillingene blitt vist forholdsvis sjelden, og for et lite, eksklusivt publikum. Det er ikke mange som finner veien ut på havneområdet en mørk kveld så forlokkende. Heller ikke tanken på de kalde, uoppvarmede lokalene kan trekke den store publikumsmassen.

Ikke desto mindre har forestillingene hatt så stor interesse i teatermiljøer, at de er blitt invitert til festivaler både i Norge og i utlandet.

THE PROJECTS: Over the years, some of Cirka Teater's plays have developed into large-scale productions that include a number of actors, musicians and composers as well as an extensive stage design and down-to-the-last-step instruction and choreography. These plays have become known as the Cirka Teater projects, and although quite different from one another the process behind each project follows a pattern.

A general theme or an object serves as a starting point for sessions of improvisation where numerous ideas and directions are explored. Situations that occur are saved along with ideas for the stage design, and little by little the final performance takes shape. Because of the time- and space-consuming nature of the projects the plays have been performed relatively seldom, and to a small and exclusive audience. The unheated bunker in the docklands of Trondheim might not be the most inviting place to spend an evening, but in spite of this the plays are received with enthusiasm and have been invited to festivals both in Norway and abroad.

STØV

STØV er en kroppsmenuett for tre aktører og tre støvsugere; en serie fysiske bilder der kjappe humoristiske sekvenser fulle av spontane påfunn flettes inn i en historie om menneskets absurde, dramatiske og til tider uforståelige verden:

“Dette å leve med kjennskap til giftige gasser og livsfarlige stråler, et alvor som er for stort og uhyggelig til å forstå, samtidig som sansesensoryet mottar lys, luft og farger, noen ganger for sterkt til å fatte.

Det handler også om den tiden vi levde i leken. Det var mens vi lekte at vi første gang oppdaget hvilke krefter vi hadde inni oss. Noe drev oss alltid til å gå lenger og lenger. Vi ville ha det intense og elleville, vi var tiltrukket av det som overvældet oss og kjente trangten til å dominere, bestemme, ha makt. Vi kjente hvor berusende det var å være slem; syrlig skadefryd og besk sadisme. Vi ville slett ikke stoppe mens leken var god. Vi ville helt dit hvor den gispende og bleke skrekken avslørte at leken ikke lenger var lek.”

STØV: Instruktører og aktører: Anne Marit Sæther, Gilles Berger, Karstein Solli. Scenografi: Gilles Berger. Lydmontasje: Steinar Høyem. Spilt i Polen aug. 1986, Trondheim jan. 1987, Oslo febr. 1987.

De tre Kobold-støvsugerne som er aktørenes viktigste rekvisitter i forestillingen ble oppsporet gjennom en annonse i Adresseavisa, noe som resulterte i 50 henvendelser fra folk som ønsket å kvitte seg med sine avlagte ukurante støvsugere fra 50-tallet.

I STØV får imidlertid de spesielle gamle støvsugerne nytt liv. Gjennom skuespillernes improvisasjoner med objektet, får støvsugeren nye funksjoner og gis overraskende assosiasjoner. Militærmanøvre, birøktervirksomhet, astronautreiser og miljøkatastrofe er noen av de bildene som vokser fram i støvsuger-menuettens fantastiske støvsky.

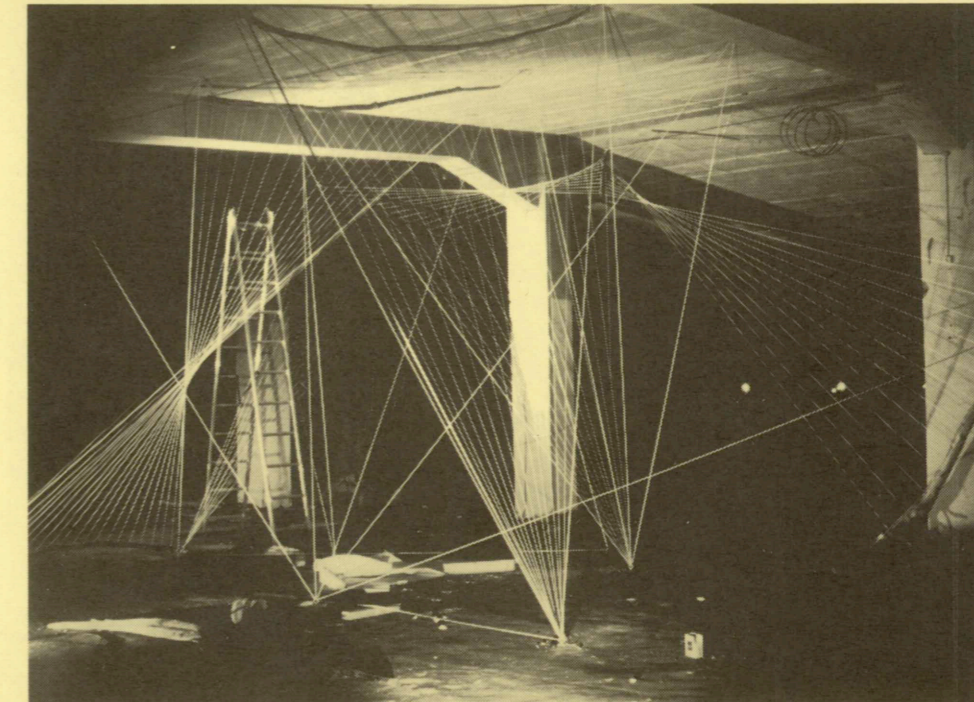
STØV / DUST is a relatively modest project starring three actors and three Kobold vacuum cleaners. Both humorous and threatening images are created through improvisations with the objects, and these are tied together to a story about an absurd world where people play with poisonous gases and deadly radiation. In this world, the hunger for power drives man to the edge of the abyss where fear reveals that the game is no longer a game.

SKJEBNEVEVEN

*"Ferdig spent
for fall på valen
er vevens renning
blodet renner
rede til strid
er spydene nå
Hærmannsveven
vi skal veve den
blodig blir den
skjoldmenns bane."*

*(Fra Vera Henriksens
"Skjebneveven")*

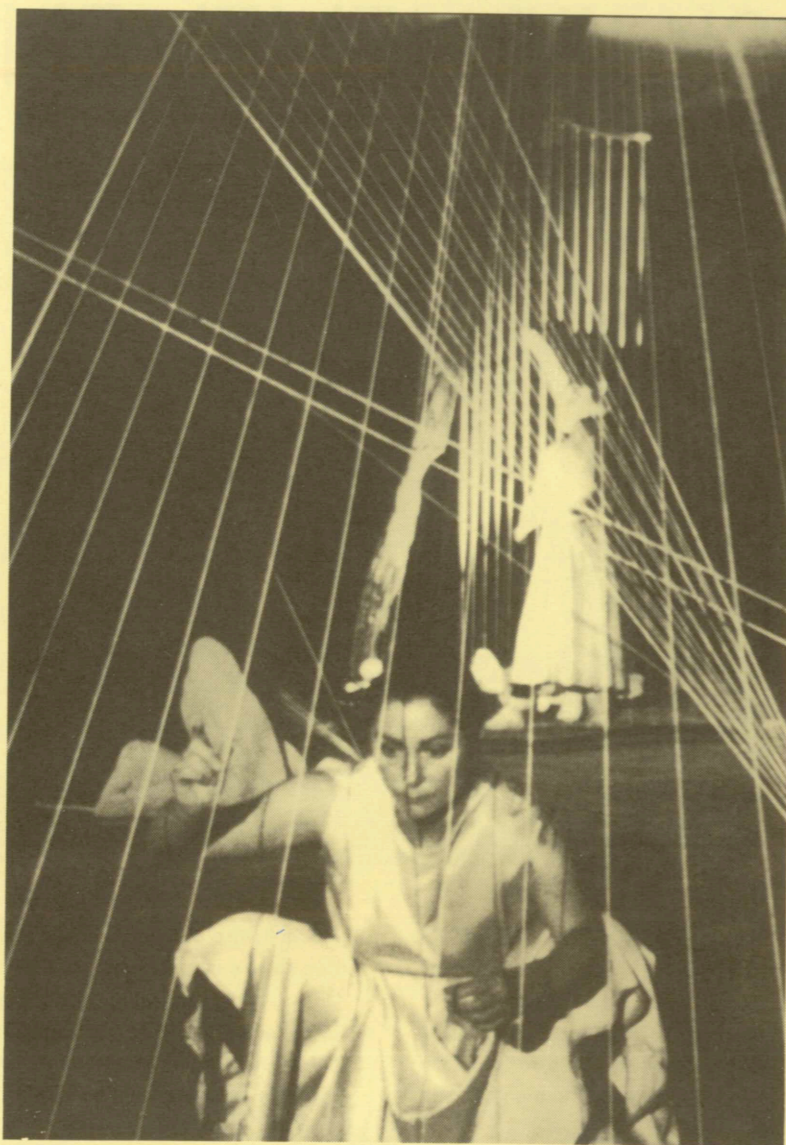
Prosjektforestillingen SKJEBNEVEVEN "-et rituell konsept for installasjon og bevegelsesteater", var resultatet av en kollektiv prosess med rommet som inspirasjonskilde og der rommets dimensjon; den

500m² store betonghallen sto som den største utfordringen.

Dette rommet gir muligheter til å bruke bevegelser, retninger og linjer i nesten ubegrenset grad, og inviterer til store visuelle visjoner.

SKJEBNEVEVEN: Instruksjon: Karstein Solli og Anne Marit Sæther. Scenografi, lys og lyd: Gilles Berger. Kostymer: Solveig Nygaard og Hilde Skaret. Aktører: Svein Ellingsen, Trine Fosslund, Trygve Flættan, Liv Guldbrandsen, Karsten Høyer, Chris Kvande, Torgeir Mosleth, Heidi Rasmussen, Grete Sneltvedt, Dag Svanæs, Olette Person

Spilt på DORA 29/4-3/5 1987

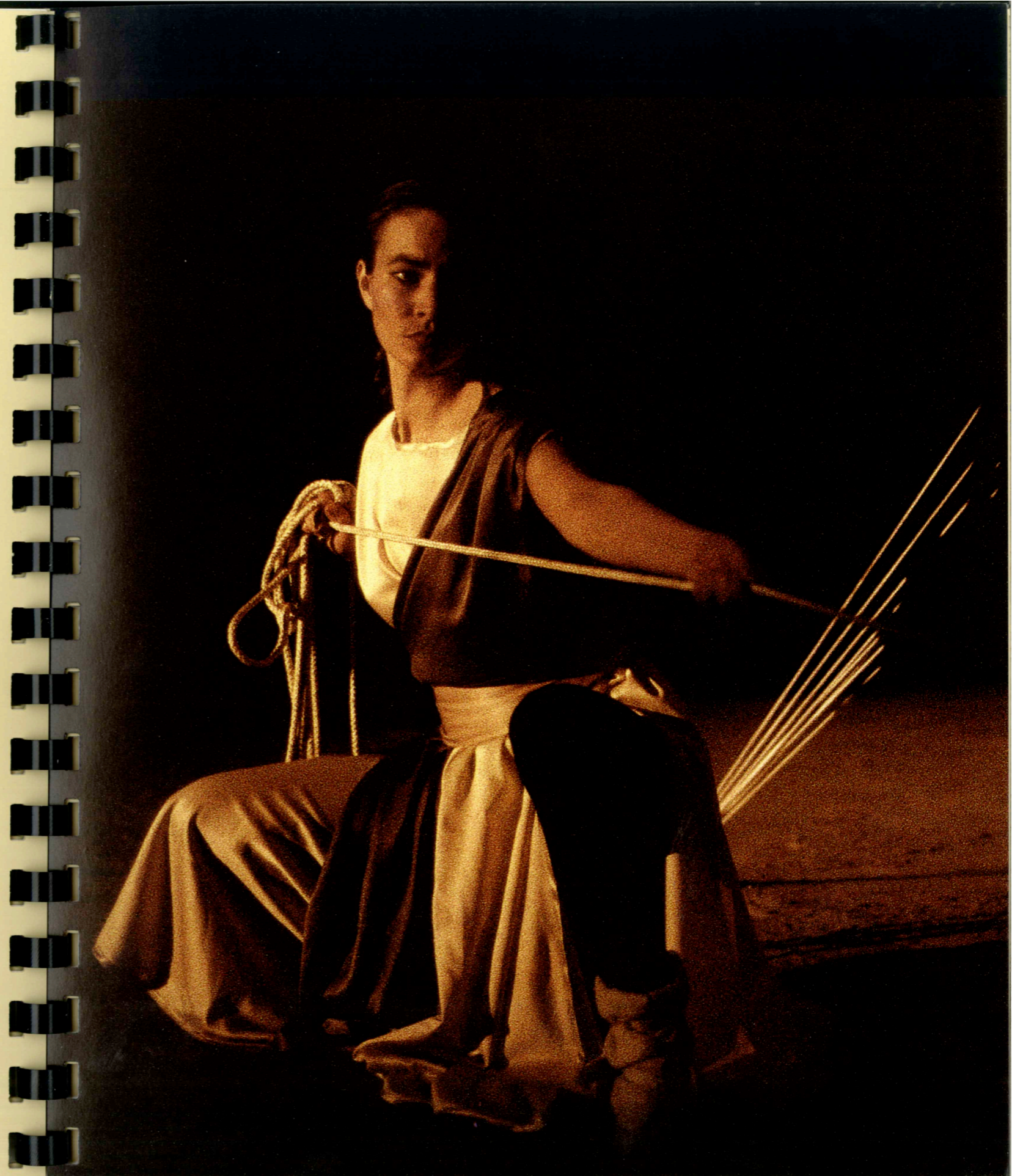

Med utgangspunkt i kvadet "Skjebneveven" fra den norrøne mytologien, ble den store og grove fabrikkhallen i fyringsbunkersen forvandlet til et spillerom for skjebnen og naturkreftene. Rekved og materialer ble hentet fra Fosenkysten, og møysommelig båret opp i toppetasjen. Rommets perspektiver ble synliggjort, utvidet og forsterket med flere hundre meter tauverk spunnet fra golv til tak - skjebnens vevtråder.

Det er ikke snakk om noen vanlig vev. Ved vevstolen i dyngjen, kvinnestuen, sitter valkyriene; de vever menns skjebne i et slag som står langt borte. Veverskene synger mens de trekker i skjebnetråder og vever på liv og død.

Til dette prosjektet ble entusiastiske teaterinteresserte fra forskjellige miljøer i Trondheim samlet. Gjennom fysisk og dramatisk trening nærmet de seg det mytologiske, rituelle innholdet, og i møtet mellom rom, scenografi og bevegelse vokste SKJEBNEVEVEN fram.

SKJEBNEVEVEN / THE LOOM OF FATE has its source of inspiration in Norwegian mythology. A visually grand saga is presented with 11 actor and a stage set of rope, rocks and driftwood filling all of DORA's 400m². The size and shape of this space enabled a choreography to be made for a large group and lighting that emphasized the dimensions and elements of the stage design.

HUNDREÅRSNATTEN

HUNDREÅRSNATTEN: Idé, manus og instruksjon: Anne Marit Sæther og Gilles Berger. Scenografi, lys og lyd: Gilles Berger. Kostymer: Solveig Fugelsøy. Musikk: Michel Portal. Skuespillere: Hector: Svein Ellingsrud, Kleber: Tor Andreas Haugerud, Jezekela: Lise Hovik, Gaston: Kai Jensen, Armelle: Olette Person, Predena: Grete Sneltvedt. Enora: Eva Aagaard

Spilt på DORA i mars 1989

-Natten da alt kan skje...

Forestillingen er en videreføring av et tidligere prosjektarbeid: HØSTSEANSEN. Denne var resultatet av et 6-ukers teaterkurs høsten 1986, som omfattet arbeid med fysisk teater; improvisasjon, rytme og bevegelse i rom. Den idé-skissen som ble utformet i løpet av dette kurset, ble vist for et lukket publikum.

HUNDREÅRSNATTEN ble utformet med utgangspunkt i denne idé-skissen. Høsten 1988 ble 7 skuespillere engasjert, og arbeidet hele vinteren med dette prosjektet fram til forestillingene i mars 1989.

I dette arbeidet gjaldt det for hver enkelt skuespiller å finne fram til det individuelle fysiske språk som hver av karakterene skulle ha. Gjennom improvisasjoner omkring temperament, elementer, dyreskikkelser og bevegelsesmønstre vokste de syv karakterene fram.

Inspirert av høstløvet, som organisk og scenografisk element, fant bevegelser, rom og musikk sin dramatiske form underveis.

Tematikken i HUNDREÅRSNATTEN dreier seg først og fremst om menneskets forhold til det mytiske, magiske og usynlige.

Hver og en har vi skapt oss et liv, en struktur omkring de usynlige kreftene som vi aner ligger skjult i

natten et sted. Vi søker ustanselig etter orden i kaos. Ved bruk av myter, tro på ånder, vitenskap, metafysiske krefter forklares verden, og på denne måten føler vi oss trygge.

Det er mange måter å skape sammenheng i tilværelsen på, og ulike mennesker søker ulike former for sannhet. Men den samme søken etter sannhet, sammenheng, eller opplevelse av oversanselig virkelighet fører 7 mennesker sammen i HUNDREÅRSNATTEN.

"Et gammelt rykte forteller om merkelige opplevelser på den gamle Festplassen. Ingen vet hvorfor stedet blir kalt Festplassen. Kanskje har det sammenheng med den gamle historien: Den siste natten før årstiden høst skifter og går over i vinterdvale. Historien forteller om et syn som åpenbarer seg én gang hvert århundre på dette stedet; den mørkeste natten på den mørkeste tiden av året, natten før vinteren legger sitt teppe

over alt som lever.

Ingen som lever idag kan bekrefte å ha vært tilstede en slik natt, men det snakkes om én som kjente én som hadde en bestemor som kunne fortelle...

Det er nå hundre år siden en slik natt fant sted.

De kjenner ikke hverandre. De trodde alle at de ville være alene, den eneste. 7 ensomme skikkelser, gåtefulle slik mennesker blir som lever uten at andre vet de er til. De har hver på sin kant oppfanget ryktet. De venter, mest på det som aldri hender, den store forandringen, det gjennomgripende.

Det er 7 mennesker som alle tilhører nattermørket: Gaston, Kleber, Jezekela, Predena, Enora, Hector og Armelle. Det er 7 mennesker; lyssky og avventende trekkes de mot den samme plassen. Historien fortalte om en fest, men festplassen tilbyr bare stillhet, natt og stillhet."

"...det meste står igjen å vite det meste er uoppgitt kan ikke forstås, kan vi ikke engang tenke oss - det meste er i taushet."
(Fra Rolf Jacobsen: Det vi vet.)

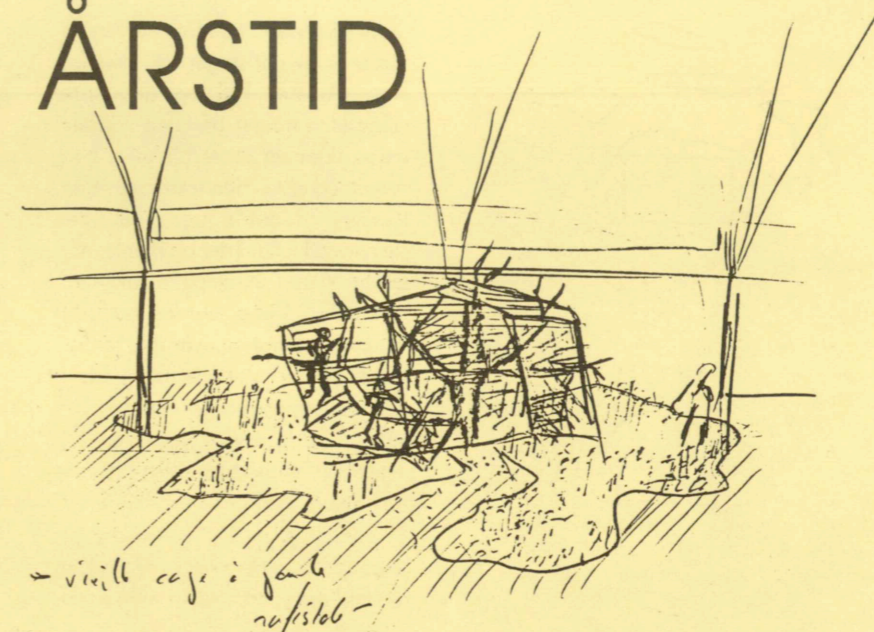
HUNDREÅRSNATTEN / THE CENTENNIAL NIGHT takes place in a dark, cold space filled with red and orange leaves and the smell of autumn. Only a few old windows are present on the old festive ground where 7 characters hesitatingly appear. They each carry a lamp and the load of a lonely life in their search for an answer to the eternal questions. Their personalities are revealed by their physical appearance, their gestures and their interaction with each other.

DEN 5. ÅRSTID

I tilknytning til TMV-festivalen i august 1989, laget Cirka Teater en happening i den gamle verkstedhallen på TMV-tomta.

Prosjektet "Smelt en nordmann!" hadde de små grå menn og deres kjølige forhold til den varmlodige festival-atmosfæren som sitt tema. Med seg hadde de et kjøleskap (-en hyllest til husholdningsartikler, nok en gang?!) fylt med isbiter; små røde hjertes innkapslet i is, som tilslutt ble kastet ut og smeltet av et særdeles velvillig publikum.

Idéen om de små grå menn, og deres ubehjelpelige, byråkratiske natur som ikke strekker til, utviklet seg etterpå videre sammen med idéen om et rom. Et gigantisk fugleburet står i sentrum og fungerer som bur eller fengsel, laboratorium eller lekegrind, eller kanskje som et vern mot ødeleggelse?

Inni buret står et skadet og fillete tre med nakne greiner sprik-

ende ut gjennom sprinklene; et bilde på skogsdød, økologisk katastrofe, naturvern eller er det kanskje barndommens klatretre?

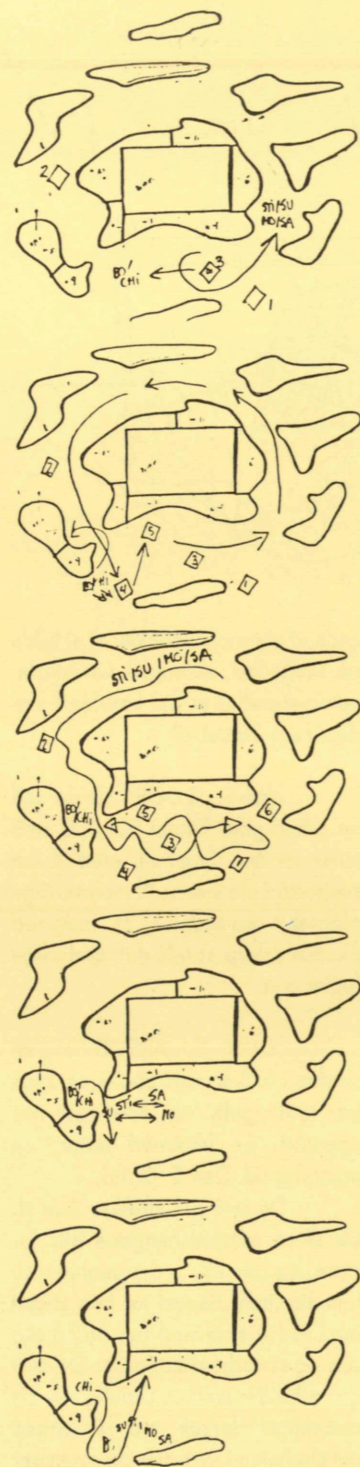
I gulvet på DORA ble det ved en tilfeldighet funnet 23 000 små kuler av tre. Sammen med 4 km sveisetråd ble kulene til merkelige planter, duvende i et fremmed åkerlandskap rundt det underlige fugleburet.

"DEN 5. ÅRSTID er en verden i fullkommen ubalanse. Noe har gått galt, og noe nytt har oppstått. En fremmed natur, en unaturlig tid. Den 5. årstid.

De små grå strekker ikke til. De store sammenhengene blir for store, og den lille ordensmannen så latterlig liten. Likevel tar han steget inn i det ukjente med stor tro på seg selv og sin arbeidskapasitet. De små grå arbeider med en ukkelig iver og utrettelige forsøk på å ordne virkeligheten i systemer og strukturer

DEN 5. ÅRSTID: Instruksjon: Anne Marit Sæther. Idé og manus: Anne Marit Sæther og Gilles Berger. Scenografi og lys: Gilles Berger. Musikk: Bård E. Bonsaksen og Tor Andreas Haugerud. Lydmix: Christian Schreiner (Musikken inneholder bearbeidelse av Pendereckis "Dimensions of time and silence".
Tekniker: Eirik Lie. Koordinasjon og PR: Kjell Arne Karlsen. Skuespillere: Chignolle: Gilles Berger, Hr. Stilk: Tor Andreas Haugerud, Dr. Boddy Belushi: Lise Hovik, Hr. Sven Bertil / Hr. Morgenstund: Martin Høgberg / Kjetil Alfarnes, Hr. Sandal: Kai Jensen, Hr. Sune: Gølin Svendsen / Kristin Nordstrøm

Spilt på DORA mai 1990, Polen aug. 1990, Olavshallen Trondheim og Black Box Oslo april 1991, Teaterfestival i Liege, Belgia okt. 1991

- som ikke fører fram. Den vorden de møter er av det slaget som ikke lar seg arkivere. Tall og alfabetisk rekkefølge holder ikke, og vår lille mann skjønner innerst inne at han ikke strekker til. Han lukter det. Han kjenner at det ligger noe ubestemmelig i luften. Trær og planter har tørket inn, skrumpet sammen, forsvunnet. Det er vorden i luften, i vannet og langt innover mot jordas indre. Likevel holder de små grå fast ved sin oppgave. De blir der. De setter i gang med sine oppgaver, men klomsete feiltrinn, absurde misforståelser og private utskielser blander seg inn i arbeidet og gir uventede konsekvenser. Like fullt er det en bevegelse som før eller siden innebærer en forandring.

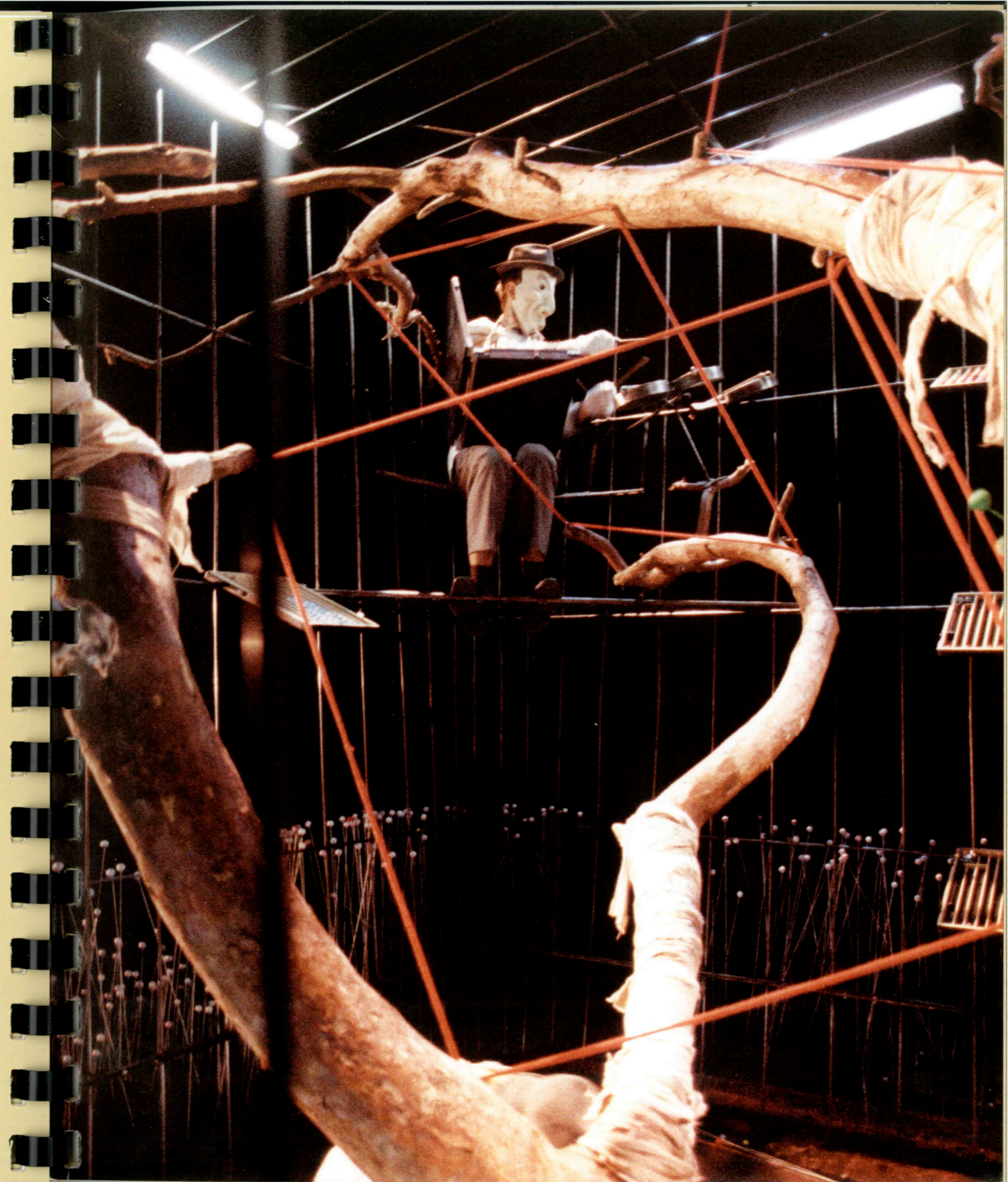
DEN 5. ÅRSTID er et stykke teater som kan gi noe av tegnefilmens absurde, visuelle uttrykk,

rytmen og øyeblikket når det umulige og groteske overskrider logikkens strenge kategorier."

Med bruk av store masker, utformet etter karakterens spesielle egenskaper, ble det nødvendig å forsterke det fysiske uttrykket maksimalt. De seks skikkelsene er ofte i full aktivitet samtidig på scenen, og derfor har det vært viktig å arbeide grundig med presisjon og detaljert innstudering av bevegelser og timing. Musikkens rytmiske impulser har ikke minst vært med å skape uttrykket og samspillet mellom aktørene.

Sommeren 1990 ble forestillingen bearbeidet for gateteater og spilt på festivaler i Polen. Våren 1991 ble den opprinnelige versjonen bearbeidet med to nye skuespillere og nye scenografiske elementer.

DEN FEMTE ÅRSTID / THE FIFTH SEASON is a play in which stage design, choreography, music and masks are all integral parts. The play is about a disturbed world where 6 grey bureaucrats struggle to come to terms with an unfamiliar situation. A giant bird cage dominates the stage. In it, a bandaged tree, and surrounding it all, fields of strange flowers. With inexhaustible energy the six grey men try to make order out of this chaos, only to realize that this kind of disorder cannot be arranged alphabetically. This sometimes comical and grotesque play can be compared with the absurdity of cartoons in which the images surpass logic.

NYE PROSJEKTER
f.o.m. 1992

VILMAS VRINSK

VILMAS VRINSK

VILMAS VRINSK / WILMA'S WHINNY is a tribute to fantasy. Wilma is the charwoman at the theatre. Straight out of her seemingly ordinary buckets and rags, she produces a wild and humorous story about Kong Fusius, the timid king, and Hippolos, the lonely, blue horse. The performance wants to inspire both young and old, to see what things can turn into, not only what they are ...

VILMAS VRINSK:

Idé: Anne Marit Sæther. Instruksjon: Anne Mali Sæther. Scenografi og lys: Gilles Berger. Aktør: Anne Marit Sæther.

Spilt på Fredrikstad Internasjonale Figurteaterfestival 1994. Oslo Barne- og Ungdomsteaterfestival 1994. Turnert hele Trondheim og Trøndelag fylke 1993 - 94.

Det er Vilma som rydder og vasker i teatret. Hun kommer tidlig om morgenen og går hjem før alle andre. Hun har alltid hatt lyst til å møte publikum, og en dag somler hun veldig med å bli ferdig.

Vilmas vaskebøtter og skurefyller kan mer enn å gjøre rent: Det bor historier i dem! Vilma henter fram sin historie:

En konge som ikke vet om han er konge, for han har ingen å være konge for.

En hest som ingen har sett maken til, for den er helt blå.

Et fjell så høyt at ingen har vært der før.

Verdens våteste sirkus.

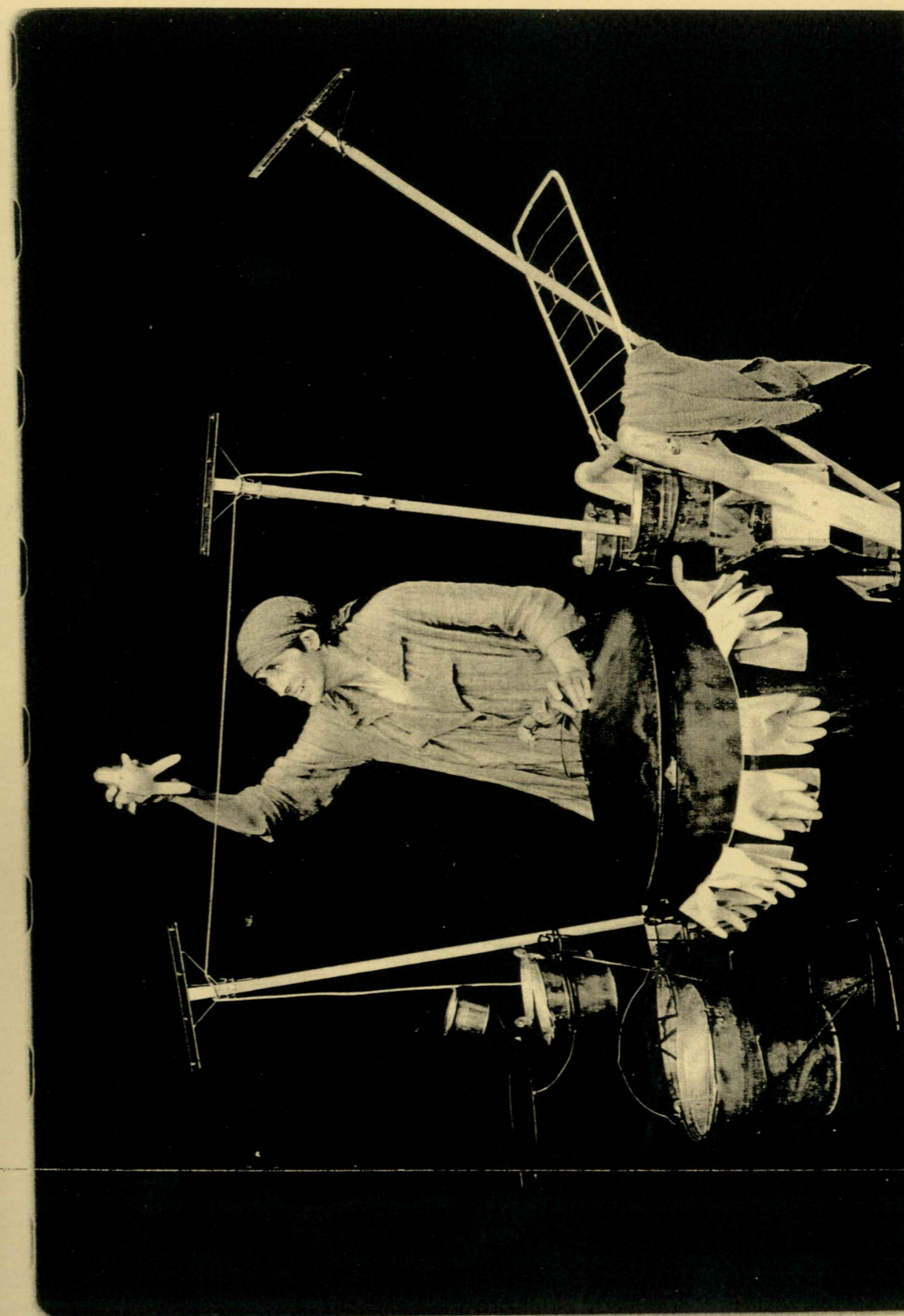
Det går i rykende galopp så skumdottene skvetter når den blå hesten, Hippolos, løper gjennom

verden. Han vil finne Den Andre Blå Hesten så han får noen å høre sammen med.

På reisen møter han den lille kongen, Kong Fusius. Han har kongekrone og fløyelsdrakt, men er så redd for å ta en kongelig bestemmelse. "Kanskje jeg ikke er konge?" sier Kong Fusius.

Forestillingen er en hyllest til fantasien. En skureklut har kanskje flere muligheter i seg enn velutstyrte leker med mange finesser. Med en lekende og uhøytidelig spillestill levendegjør Vilma historien med det hun har for hånden.

Vi ønsker å inspirere både barn og voksne til å se - se hva ting kan bli, og ikke bare hva det er.

UTPAKKING

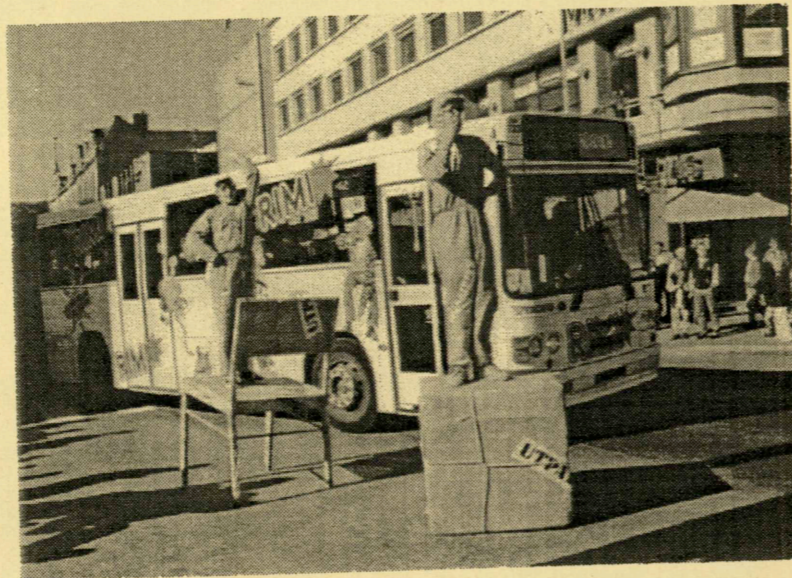
"Utpakking" ble produsert til åpningen av Teaterhuset Avant Garden i september 1993, og "pakken" - med sine hemmeligheter, overraskelse og avsløring - er forestillingens bærende motiv.

"Utpakking" er formet som en parade. Med start på Torget drar teaterfolket, nomadene, gjennom byen på jakt etter sitt nye Teaterhus.

Hele opptoget - biler, skuespillere og store objekter - er pakket inn i gråpapir. Hele Teatret er på flytting, på leting etter et nytt sted hvor de kan pakke seg fram, folde seg ut og vise sin kunst. En gruppe flyttemenn/scenearbeidere, kledd i gråpapiirkjledresser bærer, sleper og kjemper seg fram med de overdimensionerte, gråpapiinnklede objektene - rekvisittene - i en merkelig, vakker koreografi mellom mennesker og ting.

Gjennom byens trafikk og folketrengsel, valgstands og busser, går det underlige gråpapiinnklede opptoget. Pussige situasjoner oppstår, og stadig flere publikummere følger etter.

Til slutt når paraden fram til en gråpapiinnpakket fasade med stor rød sløyfe på. Med stor festivitas, pomp og prakt kan Teaterhuset endelig åpnes: papiret rives av vinduet, kassene flerres åpne og ut strømmer en flom av ballonger, opp mot skyene...

UTPAKKING / UNPACKING is a parade with cars, props and actors all wrapped up in brown paper: the Theatre People in search for the New Theatre House. The parade includes a choreography of huge objects and the people manipulating

them. Going through the busy environment of the city, this strange parade creates strongly evokative pictures, gathering spectators for the final unpacking of the new Theatre House.

UTPAKKING:

Instruksjon: Anne Marit Sæther. Scenografi: Gilles Berger. Musikk: gruppa Farmers Market. Aktører: Svein Ellingsrud, Cølin Svendsen, Kicki Cidefeldt, Gilles Berger, Viggo Solum, Bjørn Myrholm, Jan Fredrik Pindsle, Kalle Hallseth.

Oppført til åpningen av Teaterhuset Avant Garden, Trondheim, september 1993.

SI DET UTEN Å SI DET

Hva er mimeteater?
Hvordan kan vi "snakke" med kroppen?

"SI DET UTEN Å SI DET" er en annerledes forestilling! Publikum får ikke bare se et ferdig teaterprodukt, men får komme "bak kulissene" og oppleve de grunnleggende teknikkene i det som kalles mime eller fysisk teater.

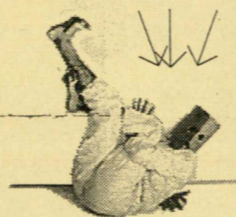
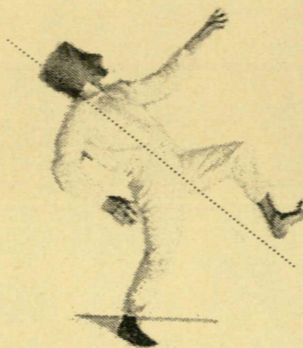
Cirka Teaters skuespillere har 3-årig utdanning fra mimeskoler i Paris, bl.a. hos Marcel Marceau. Gjennom en times program gir vi

publikum smaksprøver og arbeidsdemonstrasjoner for å bli kjent med den teaterformen som Cirka Teater representerer.

Vi ønsker å skape nysgjerrighet og interesse. Vi håper å kunne inspirere og more, og gi opplevelse av hvilket spennende materiale vi har i kroppens mangfoldige uttrykk!

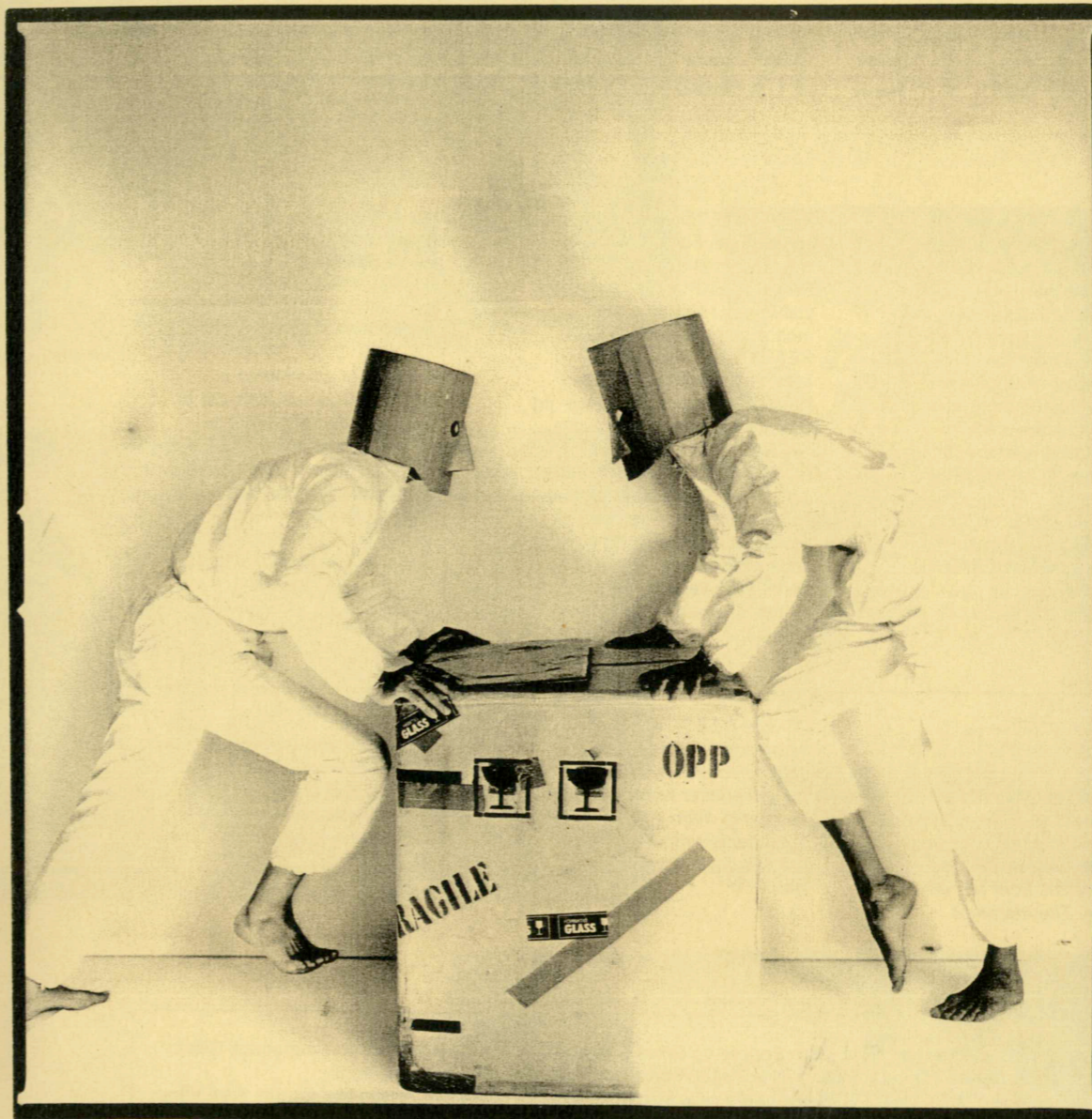
"SI DET UTEN Å SI DET" er særlig egnet for studenter og skoleelever som arbeider med teater / drama.

SI DET UTEN Å SI DET / SAY IT WITHOUT SAYING is not an ordinary performance. In a series of short and humorous "presentations the audience are introduced to Cirka Teater's special form of theatre: Mime or "physical theatre", a theatre of the body, of the visual sensations and of the spectators' imagination.

SI DET UTEN Å SI DET:

Idé og instruksjon: Denise Namura, Anne Marit Sæther og Gilles Berger.
Scenografi: Gilles Berger. Aktører: Anne Marit Sæther og Gilles Berger.

POSTE RESTANTE

POSTE RESTANTE ble skapt som et utendørs teaterprosjekt. Vi ønsket å møte publikum utenfor den vanlige teaterammen og etablerte scenen vår under åpne himmel. Dette ga oss muligheten til å arbeide i en større dimensjon. Vi knyttet til oss kunstnere fra Norge og Frankrike med bakgrunn i visuelle sceneuttrykk – dans, mime og figurteater.

POSTE RESTANTE ble skapt som et prosjekt til Trondheim bys tusenårsjubileum og hadde premiere i Trondheim i juni 1997. I 1998 turnerte Cirka Teater med POSTE

RESTANTE i Norge, Frankrike og Portugal. Forestillingen ble bl.a. invitert til å representere Norge på EXPO -98, verdensutstillingen i Lisboa. I 1997 mottok vi tre priser for POSTE RESTANTE: Trondheim kommunes kulturpris, Midt-Nordisk Kulturpris og Danse- og Teatersentrums jubileumspris.

POSTE RESTANTE har brevet som tema. Brevet som skrives – seiler ut i verden – for så å bli mottatt et annet sted, til en annen tid. Mellom konvoluttens hemmelige vegger ligger biter av brevskriveren. Tankebiter – hjertebiter – sjebnebiter.

Hvem er brevskriveren? Er brevskriveren den samme når brevet hans leses som når han skrev? Er brevet det samme hos mottageren som når det ble skapt?

Vi møter brevsamleren og følger hennes tanke tilbake til den tiden da hun ventet på brev. Vi møter brevskriverne og følger brevene fra tilblivelsen mellom brevskriverens hender, gjennom reisen i lukket konvolutt, til øyeblikket da brevet åpnes og blir levende i mottagerens hender.

POSTE RESTANTE was created in the event of Trondheim city's thousand-year anniversary. We wanted to make a show out of doors to be able to work on a larger scale than earlier. We co-operated with other artists from Norway and France. The theme of

POSTE RESTANTE is the letter, it is the story of communication in words. We meet the letter writers, the recipients. Who are they when the letter is written, and are they the same when the letter is read?

POSTE RESTANTE has toured in Norway and France, and was invited to Expo - The World Exhibition in Lisbon in 1998. Cirka Theatre was rewarded with three prizes for this show.

POSTE RESTANTE: Ide/manus: Anne Marit Sæther og Gilles Berger. Regi: Anne Marit Sæther. Scenografi: Gilles Berger. Koreografi: Denise Namura. Musikk: Nils Petter Molvær. Kostymer: Ellen Karin Mæhlum. Skuespillere/Dansere: Tommy Henriksen, Michael Andre Boardman Bø, Anna Hegdal, Kristin Nordstrøm, Paal Viken Bakke, Gilles Berger, Henning Farnes, Susanne Rasmussen, Johannes Smidt, Viggo Solum, Annika Udo. Teknikk: Eirik Lie, Produsent: Jorunn Dugstad.

Spilt i Norge sommeren 1997 med premiere i festuka for Trondheims tusenårs jubileum. 1998: Festivalen *En Sommertattsdrøm* i Porsgrunn; Festspillene i Nord-Norge; Expo -98, verdensutstillingen i Lisboa og gateteater festivalen *Chalon dans la rue* i Frankrike.

OSLO INTER- NASJONALE LUFTHAVN

Denne forestillingen ble laget på oppdrag fra Kulturarrangement Lillehammer til den offisielle åpningen av Oslo Internasjonale Lufthavn på Gardermoen. Cirka Teater ble engasjert til å delta i kunstnerisk team under planlegging og idedugnad, og produserte en visuelle teaterbilder som del av en helhetlig forestilling. Andre deltagere i kunstnerisk team var to representanter for Kulturarrangement Lillehammer, koreograf Sølvi Edvardsen, komponist Christian Eggen og

kostymedesigner Mona Grimstad. Forestillingen var delt opp i 6 sekvenser.

Tema i denne forestillingen er menneskets drøm om å fly, om å utforske nye elementer, komme til nye steder. Mennesker som streber etter å nå det uopnåelige.

Forestillingens form var en direkte videreføring av Poste Restante. Her fikk vi muligheten til å arbeide videre med

figurteater av virkelig stort format. Vi tok i bruk teknologi i større grad enn før. Utrolige flymaskiner ble sendt til værers ved hjelp av spesial-konstruerte kraner som ble ført av små hydrauliske gaffeltrucker. Store objekter fylt med helium ble manipulert rundt i rommet. Skuespillere, dansere og akrobater fylte rollene som flygere, flypersonale, reisende, turister og forretningsfolk.

OPENING OF OSLO INTERNATIONAL AIRPORT

This performance was created on commission from Oslo International Airport. Cirka Theatre was invited to participate in planning, creating and performing a major part of the show for the opening of the airport. We also had the full

administration of our part of the show including 40 actors, dancers and acrobats. The theme of the performance is mans desire to fly, to explore the unknown and to reach for the impossible. This show gave us the opportunity to work further on ideas from POSTE RESTANTE with large-scale set and props.

Modern technology helped us solve problems of making our inventions fly. We constructed special lifts, manipulated by small, hydraulic trucks. We made large objects filled with helium, among them a suitcase sized 8 x 6 metres, large enough to lift a man.

ÅPNING AV OSL, GARDERMOEN INTERNASJONALE LUFTHAVN:

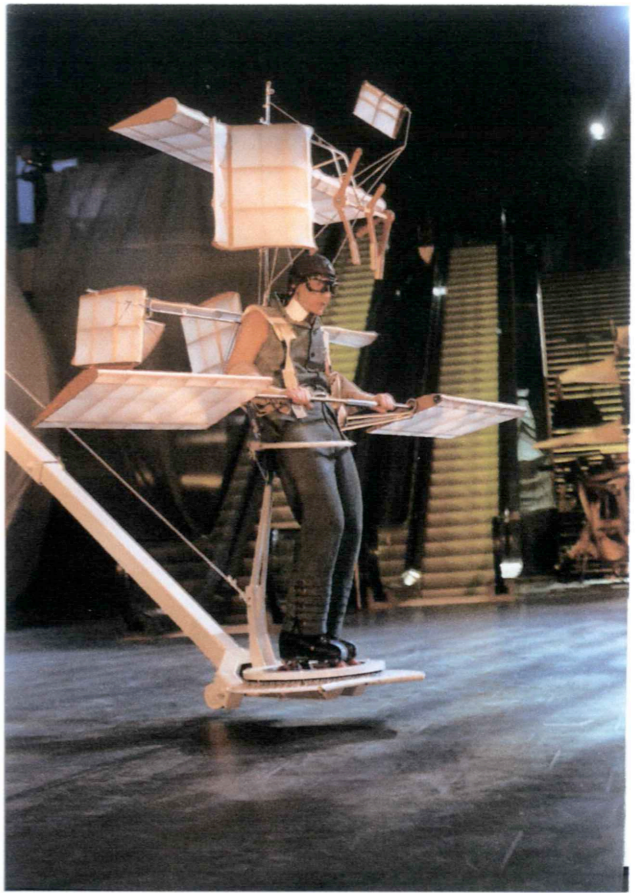
Ide/manus: Anne Marit Sæther og Gilles Berger. Regi: Anne Marit Sæther og Claude Bokhobsa. Scenografi: Gilles Berger. Musikk: Christian Eggen/Palle Mikkelborg. Kostymer: Mona Grimstad. Produsent: Jorunn Dugstad. Regiassistent: Cicilie Sand Aspen. Scenografiassistent: Solveig Nygaard.

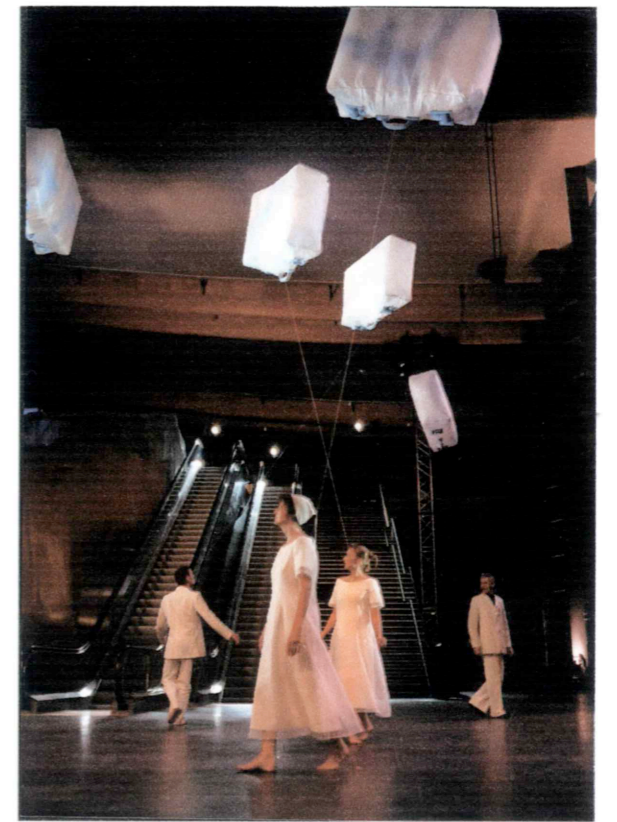
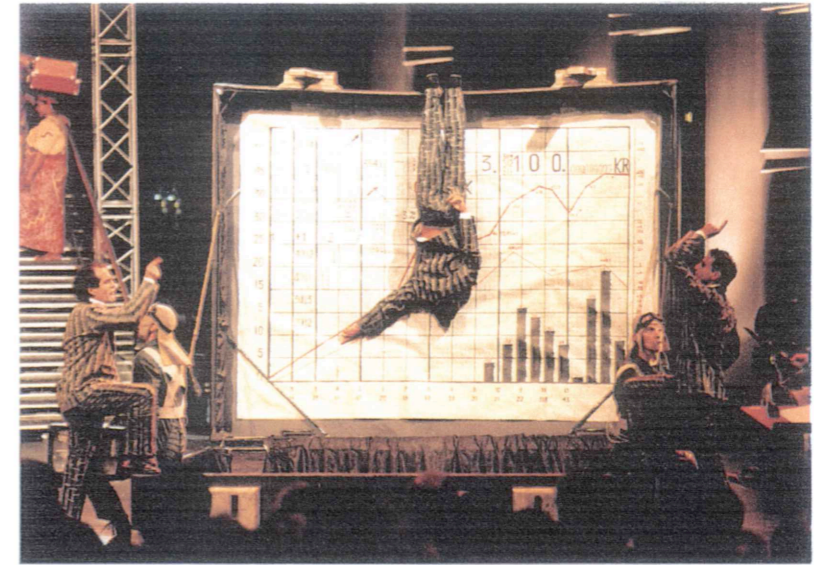
Skuespillere/Dansere/Akrobater: Gilles Berger, Michael Andre Boardman Bø, Patrick Borgne, Cyril Casmeze, Alexandre Demay, Franck Dinet, Henning Farnes, Tommy Henriksen, Håkan Islinger, Daniel Kanasuiro, Ian Magilton, Paolo Martini, Michel Munin, Kristin Nordstrøm, Daniel Pean, Carole Pujol, Susanne Rasmussen, Viggo Solum, Guy Vouillot, Sophie Weiss.

Statister og teknikere: John Igor Brungot, Francis Chagula, Frode Eggen, Bruna Esdaile, Erik Esdaile, Hamida Esdaile, Ørjan Hattrem, Pia Immerstein Larsen, Tove Karoliusen, Gavie Nassiep, Dag Nygård, Terje Sødahl, Annika Udo, Eva Aagaard.

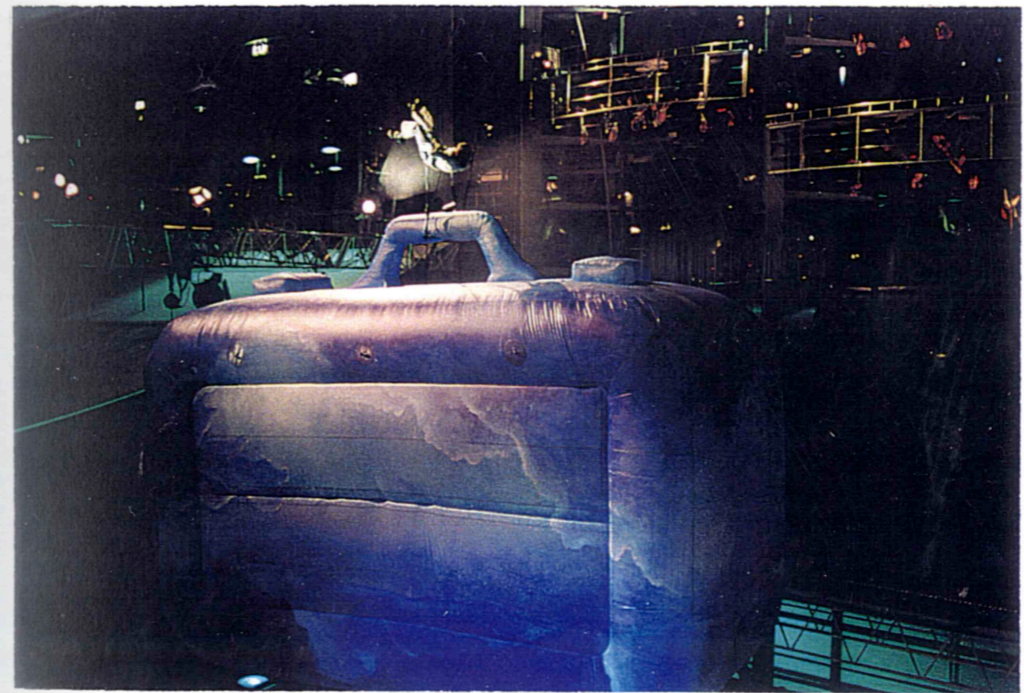
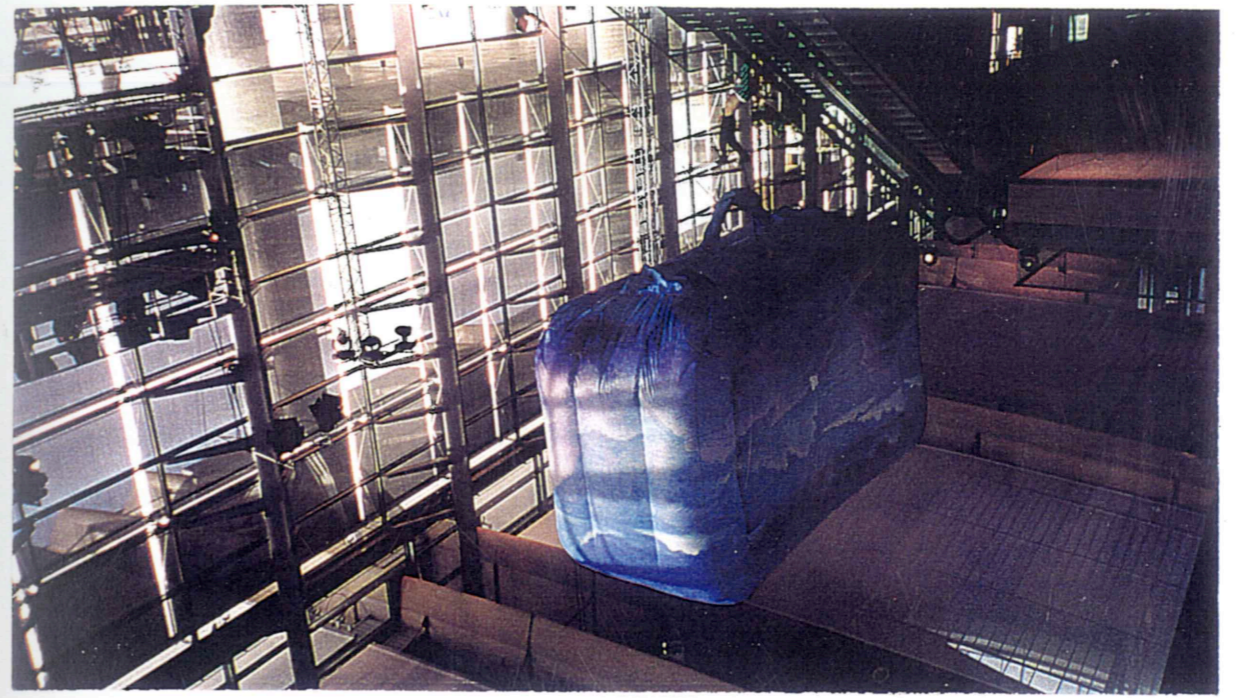
Spilt i avgangshallen på Gardermoen Internasjonale Lufthavn 7. oktober 1998 for et invitert publikum med bl.a. H.M. Kong Harald og Dronning Sonja. Sendt direkte i NRK 1.

OSLO INTER
NATIONALE LUFTHAVN

SPLIT SECOND

Mennesket berører tiden, og blir sendt gjennom tidens uhåndgripelige rom.

SPLIT SECOND er fysisk teater i møte med figurteater av stort format.

Forestillingen SPLIT SECOND var scenograf og skuespiller Gilles Berger soloforestilling i dobbel forstand. Her fyller han rollene som både scenograf og skuespiller.

Scenografien gir skuespilleren fysiske oppgaver som utfordrer hans yteevne til det maksimale, og skuespilleren krever en scene som river seg løs

fra det statiske og gir et bevegelig rom i stadig transformasjon. Forestillingen kombinerer teknikk og mime og skaper et poetisk, hypervisuell scenebilde hvor videoprojeksjon, musikk og figurer blir sterke medspillere til skuespillerens fysiske språk.

Vi møter Hector, en liten mann som har skapt seg sin egen verden der opplevelsen av tid etterhvert har tatt all plass. I et absurd forsøk på å perfektionere og

kontrollere hverdagen i forhold til det ideelle tids skjema, snubler han inn i et konfronterende møte med tiden. Tiden begynner å leve sitt eget liv.

Hector faller ned mellom minutter og sekunder, sendes ut i det vektløse rom hvor tid ikke finnes, blir trukket inn i kroppens sydende univers, ut i den uendelige farts sfære. I et evighetens sekund opplever Hector tidens univers.

SPLIT SECOND is physical theatre in counteraction with puppetry on a large scale.

We meet Hector, a little fellow who has created a world of his own where his obsession with time takes all his attention. In his absurd attempt to make a perfect schedule he is confronted with the relative nature of time.

Hector falls down between minutes and

seconds. During the "eternity" of a split second Hector encounters different aspects of time from the seemingly endless days of childhood to the ageing and decay of the body.

SPLIT SECOND is a solo performance by and with Gilles Berger. For him this performance combines two roles that are usually split: Set designer and actor. The set designer aim to

create a world of moving sculptures, spectacular images with over dimensioned props, the mime actor is inspired by the language of mime and the physical challenge of new circus

SPLIT SECOND is a visual fable, told without words, where projections of video, music and puppetry are powerful counterparts to the physical language of the actor.

SPLIT SECOND

Ide: Cirka Teater. Manus: Cirka Teater i samarbeid med Espen Dekko og Torbjørn Skårild. Instruktør: Espen Dekko. Skuespiller: Gilles Berger. Scenografi: Gilles Berger. Musikk: Martin Smidt. Video/foto/redigering: Torbjørn Skårild. Fotograf: Thomas Flor. Figurførere/teknikere: Dag Nygard og Thor Uglum. Lyd/lys: Nils Haageenrud og Gunhild Hjermandrud. Produsent: Jorunn Dugstad. Regiassistent: Anne Marit Sæther. Rekvisitter/kostymer: Solveig Nygaard. Plakat/program: Torbjørn Skårild.

Studiomusikere: Samplin/perkusjon/keyboards: Martin Smidt. Tenor saxofon: Bjørn Ole Solberg. Trekkspill: Knut Haseth. Sopran: Kristina Olsen Smidt. Forestillingen ble støttet av: Norsk Kulturråd, Norsk Kassetavgiftsfond, Fond for utøvende kunstnere, Trondheim kommune og Sør-Trøndelag fylkeskommune.

